

Vodič o izvješćivanju financijskih konglomerata o značajnim koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama

1. Pregled

1.1. Svrha

Člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013¹ Europskoj središnjoj banci (ESB) dodjeljuje se nekoliko određenih zadaća koje se odnose na bonitetni nadzor kreditnih institucija. Jedna je od tih zadaća sudjelovanje u dodatnom nadzoru financijskih konglomerata u odnosu na kreditne institucije koje su u njih uključene i preuzimanje zadaća koordinatora u slučajevima kad je ESB imenovan koordinatorom za financijski konglomerat u skladu s kriterijima utvrđenima relevantnim pravom Unije.

Nakon stupanja na snagu Provedbene uredbe Komisije (EU) 2022/2454² o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za nadzorno izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama (dalje u tekstu: provedbeni tehnički standardi za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama), ESB je odlučio objaviti opće smjernice politike o informacijama koje će, u svojoj ulozi koordinatora, zahtijevati od pojedinačnih financijskih konglomerata u skladu s tim standardima i Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³ (dalje u tekstu: Direktiva o financijskim konglomeratima).

Svrha je vodiča postići dosljednost, usklađenost, učinkovitost i transparentnost u vezi s pristupom koji će ESB primjenjivati kada je imenovan koordinatorom za financijski konglomerat u skladu s kriterijima utvrđenima relevantnim pravom Unije. Vodičem se nastoji pomoći financijskim konglomeratima da uspostave potrebne interne postupke za izvješćivanje o značajnim koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama služeći se predlošcima sadržanima u provedbenim tehničkim standardima za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama.

¹ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.)

² Provedbena uredba Komisije (EU) 2022/2454 od 14. prosinca 2022. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za primjenu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu nadzornog izvješćivanja o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama (SL L 324, 19.12.2022., str. 55.)

³ Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)

1.2. Područje primjene i učinak

Vodič se odnosi na financijske konglomerate na čijem je čelu kreditna institucija koju je ESB svrstao u značajne institucije. U mjeri u kojoj se nacionalnim zakonodavstvom o izvještajnim zahtjevima za financijske konglomerate već ne predviđa drukčije, nacionalna nadležna tijela mogla bi uzeti u obzir očekivanja ESB-a opisana u ovom vodiču pri utvrđivanju izvještajnih zahtjeva za financijske konglomerate na čijem su čelu manje značajne institucije.

U nadzoru značajnih koncentracija rizika i unutargrupnih transakcija koordinatori i druga odgovarajuća nadležna tijela moraju uzeti u obzir posebnu strukturu grupe i upravljanja rizicima financijskog konglomerata te postojeće zahtjeve za određeni sektor koji se odnose na unutargrupne transakcije i koncentracije rizika, i to posebno pri utvrđivanju značajnih koncentracija rizika i unutargrupnih transakcija o kojima su regulirani subjekti i mješoviti financijski holdinzi u određenom financijskom konglomeratu dužni izvješćivati u skladu s člankom 7. stavkom 2. i člankom 8. stavkom 2. Direktive o financijskim konglomeratima.

U skladu s tim, ESB će o konačnoj odluci o zahtjevima za svaki pojedinačni financijski konglomerat čiji je koordinatorski ESB bilateralno obavijestiti taj financijski konglomerat nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i, po potrebi, sa samim konglomeratom.

Opće politike opisane u ovom vodiču temelje se na uobičajenim općim očekivanjima koja će ESB imati pri utvrđivanju tih izvještajnih zahtjeva. ESB može odstupiti od općih očekivanja koja se iznose u ovom vodiču ako za to postoji jasan i dostatan razlog. Stoga financijski konglomerati ne bi trebali pretpostaviti da se opća očekivanja iznesena u ovom vodiču izravno primjenjuju na njih te se upućuju na pojedinačne odluke ESB-a u ulozi koordinatora.

U određivanju smjernica politike koje se iznose u ovom vodiču, ESB postupa u okviru mjerodavnog prava Unije. Kada se u vodiču upućuje na odredbe Direktive o financijskim konglomeratima, ESB iznosi svoje stajalište politike ne dovodeći u pitanje primjenu nacionalnog zakonodavstva kojim se prenose direktive, prije svega Direktiva o financijskim konglomeratima, ako je odgovarajući odabir politike već donesen u nacionalnom zakonodavstvu. Nadalje, ESB kao koordinatorski uzima u obzir članak 2. stavak 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2303 u utvrđivanju vrsta značajnih unutargrupnih transakcija i određivanju odgovarajućih pragova za značajne unutargrupne transakcije te članak 3. stavak 3. te uredbe u utvrđivanju vrsta značajne koncentracije rizika i određivanju odgovarajućih pragova za značajnu koncentraciju rizika.

Vodičem se ne uvode novi regulatorni zahtjevi a uvjete i načela koje sadržava ne treba tumačiti kao pravno obvezujuće.

ESB zadržava pravo na izmjenu općih očekivanja iznesenih u ovom vodiču kako bi se uzeli u obzir izmijenjeni zakonodavni propisi, pojedinačne okolnosti ili donošenje posebnih delegiranih akata kojima je određeno pitanje politike drukčije uređeno.

1.3. Objašnjenja općih očekivanja koja se iznose u ovom vodiču

Vrste transakcija o kojima treba izvješćivati (članak 1. stavak 3. provedbenih tehničkih standarda za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama)

U vodiču se iznose opća očekivanja koja će ESB imati u vezi s vrstama koncentracije rizika i vrstama unutargrupnih transakcija o kojima financijski konglomerati trebaju izvješćivati u skladu s člankom 7. stavkom 2. i člankom 8. stavkom 2. Direktive o financijskim konglomeratima te njezinim Prilogom II. ESB može, razmatrajući svaki slučaj zasebno, zahtijevati izvješćivanje o drukčijim vrstama koncentracije rizika ili drugim unutargrupnim transakcijama.

Premda definicija unutargrupnih transakcija (članak 2. stavak 18. Direktive o financijskim konglomeratima) obuhvaća transakcije između reguliranih subjekata u istom financijskom sektoru, ESB smatra da o tim unutargrupnim transakcijama, općenito govoreći, nije potrebno izvješćivati. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 5. Direktive o financijskim konglomeratima, „kako bi bio učinkovit, dodatni nadzor nad kreditnim institucijama, društvima za osiguranje i investicijskim društvima u financijskom konglomeratu treba primijeniti na sve konglomerate koji imaju značajnu međusektorsku financijsku aktivnost”. Stoga ESB smatra da obično nije potrebno zahtijevati da financijski konglomerati izvješćuju o svim financijskim aktivnostima unutar sektora (odnosno financijskim aktivnostima između reguliranih subjekata koji pripadaju istom financijskom sektoru, kako je definiran u članku 2. stavku 8. Direktive o financijskim konglomeratima) kako bi se postigli ciljevi Direktive o financijskim konglomeratima te da bi takvo izvješćivanje koordinator mogao zatražiti, nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima, samo kada se to smatra potrebnim zbog posebnih okolnosti. Međutim, u pravilu treba izvješćivati o transakcijama između reguliranih subjekata koji pripadaju istom financijskom sektoru, ali podliježu, na pojedinačnoj osnovi, različitim sektorskim propisima, kako su definirani u članku 2. stavku 7. Direktive o financijskim konglomeratima. Transakcije između društava za upravljanje imovinom i kreditnih institucija u pravilu se smatraju važnima za ciljeve Direktive o financijskim konglomeratima.

Format izvješćivanja o upravljanju sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja (članak 2. stavak 2. i članak 3. stavak 2. provedbenih tehničkih standarda za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama)

ESB smatra da je upravljanje sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja ključan dio dobrog upravljanja financijskim konglomeratima.

U vodiču se ne određuju format i sadržaj izvješćivanja o upravljanju sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja. Međutim, ESB će,

općenito govoreći, očekivati da te informacije budu dovoljno sveobuhvatne da bi se na osnovi njih mogao dobro razumjeti način upravljanja sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja.

Radi usklađenosti, ESB očekuje da će te informacije biti dostavljene zajedno s informacijama o „pravnoj strukturi, upravljanju i organizacijskoj strukturi”, koje se dostavljaju u skladu s člankom 9. stavkom 4. Direktive o financijskim konglomeratima.

Ovisno o usklađenosti informacija koje primi ESB bi u dogledno vrijeme mogao razmotriti izradu standardiziranog predloška za takvo izvješćivanje.

Pragovi za izvješćivanje o koncentracijama rizika (članak 7. stavak 2. Direktive o financijskim konglomeratima i njezin Prilog II.)

U skladu s člankom 7. stavkom 2. Direktive o financijskim konglomeratima i njezinim Prilogom II. koordinator je ovlašten „definirati odgovarajuće pragove” za izvješćivanje o značajnim koncentracijama rizika „nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i sa samim konglomeratom”. Premda će ESB određivati pragove razmatrajući svaki slučaj zasebno, u pravilu će očekivati izvješćivanje o značajnim koncentracijama rizika koje premaše pragove sadržane u vodiču. Ti su pragovi određeni radi što veće usklađenosti s postojećom praksom i postizanja ciljeva dodatnog nadzora. Tim se općim pristupom ne dovodi u pitanje pravo ESB-a da, razmatrajući svaki slučaj zasebno, odredi drukčije pragove nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima i samim financijskim konglomeratom.

Kvalitativni zahtjevi povezani s koncentracijama rizika (članak 7. stavak 3. Direktive o financijskim konglomeratima)

U skladu s člankom 7. stavkom 3. Direktive o financijskim konglomeratima države članice do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Unije mogu postaviti kvantitativna ograničenja, mogu dopustiti svojim nadležnim tijelima da postave kvantitativna ograničenja, ili mogu donijeti druge nadzorne mjere kojima se postižu ciljevi dodatnog nadzora u pogledu koncentracije rizika na razini financijskog konglomerata.

U vodiču se ne određuje kvantitativno ograničenje za koncentracije rizika. Međutim, u državama članicama u kojima je nadležnim tijelima dodijeljena ovlast postavljanja kvantitativnih ograničenja, ESB može postaviti takva ograničenja razmatrajući svaki slučaj zasebno nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima. U skladu s ciljevima dodatnog nadzora vodič sadržava opće očekivanje da će financijski konglomerati objasniti kako su smanjili svaku koncentraciju rizika prema jednoj osobi koja premašuje 25 % njihova regulatornog kapitala.

Pragovi za izvješćivanje o unutargrupnim transakcijama (članak 8. stavak 2. Direktive o financijskim konglomeratima i njezin Prilog II.)

U skladu s člankom 8. stavkom 2. Direktive o financijskim konglomeratima i njezinim Prilogom II. koordinator je ovlašten „definirati odgovarajuće pragove” za izvješćivanje o svim značajnim unutargrupnim transakcijama „nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i sa samim konglomeratom”. Premda će ESB određivati pragove razmatrajući svaki slučaj zasebno, u pravilu će očekivati izvješćivanje o unutargrupnim transakcijama koje premaše pragove sadržane u vodiču. Tim se općim pristupom ne dovodi u pitanje pravo ESB-a da, razmatrajući svaki slučaj zasebno, odredi drukčije pragove nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima i samim financijskim konglomeratom.

Kvantitativni i kvalitativni zahtjevi povezani s unutargrupnim transakcijama (članak 8. stavak 3. Direktive o financijskim konglomeratima)

U skladu s člankom 8. stavkom 3. Direktive o financijskim konglomeratima države članice do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Unije mogu postaviti kvantitativna ograničenja i kvalitativne zahtjeve, dopustiti svojim nadležnim tijelima da postave kvantitativna ograničenja ili kvalitativne zahtjeve, ili mogu poduzeti druge nadzorne mjere kojima se postižu ciljevi dodatnog nadzora u pogledu unutargrupnih transakcija između reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

U vodiču se ne određuje kvantitativno ograničenje za unutargrupne transakcije. Međutim, u državama članicama u kojima je nadležnim tijelima dodijeljena ovlast postavljanja takvih kvantitativnih ograničenja, ESB može postaviti takva ograničenja razmatrajući svaki slučaj zasebno nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima. U skladu s ciljevima dodatnog nadzora vodič sadržava opće očekivanje da će se unutargrupne transakcije provoditi po tržišnim uvjetima u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2303.⁴

2. Opća očekivanja

U ovom se dijelu opisuje opća politika koju ESB namjerava primjenjivati u obavljanju određenih zadaća koje su mu dodijeljene u ulozi koordinatora, u skladu s provedbenim tehničkim standardima za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama i Direktivom o financijskim konglomeratima.

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2303 od 28. srpnja 2015. o dopuni Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju definicije i usklađuje dodatni nadzor koncentracije rizika i unutargrupnih transakcija (SL L 326, 11.12.2015., str. 34.)

2.1. Vrste transakcija i rizika o kojima treba izvješćivati

Članak 1. stavak 3. provedbenih tehničkih standarda za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama i Prilog II. Direktivi o financijskim konglomeratima

U vezi s „vrstama transakcija” o kojima regulirani subjekti ili mješoviti financijski holdinzi trebaju izvješćivati i ne dovodeći u pitanje izvješćivanje o drukčijim vrstama koncentracije rizika koje koordinator zatraži nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima uzimajući u obzir posebnu strukturu grupe i upravljanja rizicima financijskog konglomerata, ESB u pravilu očekuje izvješćivanje o svim koncentracijama rizika povezanim s:

- i. drugom ugovornom stranom (za izloženosti prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba, kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 39. Uredbe o kapitalnim zahtjevima (EU) br. 575/2013⁵)
- ii. državom
- iii. sektorom
- iv. valutom.

Osim toga, ne dovodeći u pitanje zahtjev ESB-a za izvješćivanje o drukčijim vrstama unutargrupnih transakcija nakon njegova savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima, ESB u pravilu očekuje izvješćivanje o sljedećim vrstama unutargrupnih transakcija:

- i. unutargrupne transakcije između reguliranih subjekata koji pripadaju različitim financijskim sektorima kako su definirani u članku 2. stavku 8. Direktive o financijskim konglomeratima⁶
- ii. unutargrupne transakcije između reguliranih subjekata koji pripadaju istom financijskom sektoru, ali podliježu, na pojedinačnoj osnovi, različitim sektorskim propisima, kako su definirani u članku 2. stavku 7. Direktive o financijskim konglomeratima
- iii. unutargrupne transakcije između reguliranog subjekta grupe i svake fizičke ili pravne osobe „usko povezane s društvom grupe” koja nije regulirani subjekt.

Izvješćivanje bi trebalo obuhvatiti unutargrupne transakcije koje su:

⁵ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.)

⁶ U skladu s točkom 1.5. Dijelom I. „Opće upute” Priloga II. provedbenim tehničkim standardima za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama, ako je propisano izvješćivanje na razini sektora, investicijska društva kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. revidirane Direktive o tržištu financijskih instrumenata tretiraju se kao dio bankarskog sektora. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.)

- i. bile sklopljene na početku izvještajnog razdoblja
- ii. započete tijekom izvještajnog razdoblja i nepodmirene na izvještajni datum
- iii. započete i istekle/dospjele tijekom izvještajnog razdoblja.

Nadalje, kao iznos unutargrupnih transakcija iskazuje se najveći iznos evidentiran tijekom izvještajnog razdoblja.

2.2. Izvješćivanje o upravljanju sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja

Članak 2. stavak 2. i članak 3. stavak 2. provedbenih tehničkih standarda za izvješćivanje o koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama

U vezi s dostavljanjem „informacija o upravljanju sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja”, ESB očekuje, ne dovodeći u pitanje drukčiji format koji koordinator zatraži nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima, da se informacije o upravljanju sukobima interesa i rizicima širenja negativnih međusobnih utjecaja na razini financijskog konglomerata dostave zajedno s informacijama o „pravnoj strukturi, upravljanju i organizacijskoj strukturi” koje se spominju u članku 9. stavku 4. Direktive o financijskim konglomeratima.

2.3. Pragovi za izvješćivanje o značajnim koncentracijama rizika

Članak 7. stavak 2. Direktive o financijskim konglomeratima i njezin Prilog II.

Kad je riječ o pragovima za utvrđivanje značajne koncentracije rizika o kojoj treba izvješćivati, ESB očekuje, u vezi s koncentracijom rizika druge ugovorne strane za bilo koju izloženost prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba, kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 39. CRR-a, i ne dovodeći u pitanje drukčije pragove koje odredi koordinator nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima i samim konglomeratom, da financijski konglomerat izvijesti o svim izloženostima koje premaše niži od sljedeća dva praga:

- i. 10 % regulatornog kapitala financijskog konglomerata izračunanog metodom koju grupa primjenjuje za izračun adekvatnosti svojeg kapitala
- ii. 300 mil. EUR.

To se odnosi na iznos izloženosti na bruto osnovi prije uzimanja u obzir eventualnih instrumenata ili tehnika smanjenja rizika.

U vezi s koncentracijama po državama i valutama, ESB u pravilu očekuje, ne dovodeći u pitanje drukčije pragove koje odredi koordinador nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima i samim financijskim konglomeratom, da financijski konglomerat izvijesti o svim izloženostima koje premaše 5 % regulatornog kapitala financijskog konglomerata izračunanog metodom koju grupa primjenjuje za izračun adekvatnosti svojeg kapitala. Ako je izloženost koja se odnosi na određenu državu ili valutu manja od spomenutog praga, treba je uključiti i iskazati u kategoriji „Ostalo”.

U vezi s koncentracijom po sektorima, ESB u pravilu očekuje, ne dovodeći u pitanje pragove koje odredi koordinador nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima i samim financijskim konglomeratom, izvješćivanje o izloženostima po odgovarajućim sektorima bez primjene pragova.

2.4. Zahtjevi povezani s koncentracijama rizika

Članak 7. stavak 3. Direktive o financijskim konglomeratima

Do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Unije te ako su države članice prenijele ovlast postavljanja kvantitativnih ograničenja u vezi s koncentracijom rizika na razini financijskog konglomerata na nadležna tijela, ESB može postaviti kvantitativna ograničenja za koncentraciju rizika razmatrajući svaki slučaj zasebno.

U svakom slučaju, u skladu s ciljevima dodatnog nadzora, ako financijski konglomerat izvijesti o izloženostima prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba, kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 39. CRR-a, koje premašuju 25 % regulatornog kapitala financijskog konglomerata, od financijskog konglomerata očekuje se da koordinadoru dostavi objašnjenje iz kojeg se vidi da razina tih izloženosti nije pretjerana koncentracija rizika, uzimajući u obzir poslovnu strategiju, aktivnosti o kojima je riječ, sklonost preuzimanju rizika grupe, temeljna ograničenja te sve druge relevantne aspekte.

Za potrebe određivanja ograničenja iz prvog odlomka:

- i. Treba uzeti iznos izloženosti na neto osnovi i uzeti u obzir eventualne instrumente ili tehnike smanjenja rizika.
- ii. Izloženosti koje se odnose na imovinu čije rizike uglavnom snose ugovaratelji osiguranja prema vanjskoj drugoj ugovornoj strani mogu se uzeti u obzir uz primjenu faktora množenja 0,1 ako financijski konglomerat može dokazati da se gospodarski rizik ugovorno uglavnom prenosi na ugovaratelje osiguranja. Pretpostavlja se da je to slučaj uvijek kad ugovaratelji osiguranja ne uživaju zaštitu više od 10 % uloženog kapitala.
- iii. Iznos prije primjene faktora množenja iskazuje se u predlošku FC0250, iznos smanjenja zbog primjene faktora množenja u predlošku FC0260 i iznos nakon primjene faktora množenja u predlošku FC0280.

2.5. Pragovi za izvješćivanje o unutargrupnim transakcijama

Članak 8. stavak 2. Direktive o financijskim konglomeratima i njezin Prilog II.

Ne dovodeći u pitanje drukčije, strože pragove koje odredi koordinador nakon savjetovanja s odgovarajućim nadležnim tijelima i samim financijskim konglomeratom, ESB u pravilu očekuje da financijski konglomerat izvjesti o svakoj unutargrupnoj transakciji za koju se zahtijeva izvješćivanje kad god je iznos izloženosti jednak sljedećim pragovima ili veći od njih:

- i. Za transakcije povezane s vlasničkim vrijednosnim papirima, dužničke instrumente i prijenose imovine ako je transakcija jednaka ili veća od:
 1. manjeg od sljedeća dva iznosa: 5 % ukupnog iznosa zahtjeva koji se odnose na adekvatnost kapitala financijskog konglomerata ili 300 mil. EUR ako su kapitalni zahtjevi jednaki ili manji od 40 mlrd. EUR
 2. 1 mlrd. EUR ako su kapitalni zahtjevi veći od 40 mlrd. EUR.
- ii. Za izvedenice ako je knjigovodstveni iznos transakcije jednak ili veći od:
 1. manjeg od sljedeća dva iznosa: 5 % ukupnog iznosa zahtjeva koji se odnose na adekvatnost kapitala financijskog konglomerata ili 300 mil. EUR ako su kapitalni zahtjevi jednaki ili manji od 40 mlrd. EUR
 2. 1 mlrd. EUR ako su kapitalni zahtjevi veći od 40 mlrd. EUR.
- iii. Za izvanbilančne i nepredviđene obveze ako je transakcija nakon uzimanja u obzir eventualnih konverzijskih faktora, kako su definirani sektorskim propisima, jednaka ili veća od:
 1. manjeg od sljedeća dva iznosa: 5 % ukupnog iznosa zahtjeva koji se odnose na adekvatnost kapitala financijskog konglomerata ili 300 mil. EUR ako su kapitalni zahtjevi jednaki ili manji od 40 mlrd. EUR
 2. 1 mlrd. EUR ako su kapitalni zahtjevi veći od 40 mlrd. EUR.
- iv. Za osiguranje ili reosiguranje ako je transakcija jednaka ili veća od:
 1. manjeg od sljedeća dva iznosa: 5 % ukupnog iznosa zahtjeva koji se odnose na adekvatnost kapitala financijskog konglomerata ili 300 mil. EUR ako su kapitalni zahtjevi jednaki ili manji od 40 mlrd. EUR
 2. 1 mlrd. EUR ako su kapitalni zahtjevi veći od 40 mlrd. EUR.
- v. Za račun dobiti i gubitka ako je apsolutna vrijednost transakcije najmanje 5 % ukupnih prihoda financijskog konglomerata izračunanih u skladu s odgovarajućim računovodstvenim pravilima na konsolidiranoj osnovi na isti referentni datum.

